

Шарк юлдузи

«Шарк юлдузи» журналининг навбатдаги июль сони босмадан чиқди. У Комил Яшиннинг «Инқилоб тонги» пьесаси билан очилди. Шейрият мухлислари бу сонда Сайер, С. Зуинунова, М. Жалил, М. Бобоев, Х. Азимов, Холмисларнинг янги шеърлари билан танишдилар.

С. Бородиннинг «Илдириш Боязид» романидан боблар ҳам шу сонда берилган. В. Маяковский туғилган кунининг 80 йиллиги муносабати билан шоирнинг «Мен ўзим» автобиографияси асари, Х. Шариповнинг В. Маяковский ҳақидаги мақоласи чоп этилган.

«Жаҳон классик адабиётидан» рубрикаси остида Бедил рубойлари, Г. Лонгфеллонинг «Гайавата ҳақида қўшиқ» асари билан танишиш мумкин.

Журналининг «Публицистика», «Очерклар», «Юбилейларимиз», «Сайят», «Танқид ва адабиётшунослик», «Тақриزلар» бўлимларида ҳам хилма-хил, қизиқарли материаллар бор.

Саида ЗУИНУНОВА

Бог кўча

Нечун бу бог кўчага мен шунча мафтун,
Ҳатто юрагимда шабада эсар.
Чинорга чирмашган қайроқи узум,
Ариқ бўйидаги камтар гулсафар,
Нигоҳимни қўйиб юбормас нега!
Нечун вужудимда кезади ҳайрат!
Ҳорган елкаси тираб деворга,
Мудраган жийда ҳам кўзимга санъат,
Арғимчоқ солларар, қизиллар дархат,
Онанинг ниҳоний ниғрашимсон,
Нега ҳаёллардан мен гоҳ қарат,
Ҳатто бўлакчадек бу ерда осмон,
Шушларани босиб кеиб асфалт йўлда
Шамолдек гўвиллаб учганда неча,
Кичик тош тушгандек каттамон кўлга,
Еддан чимчиқимди ўтмишани, кечам,
Нечун юрагимда бунчалик ҳислар,
Ларзага солади жанб бир туйғу,
Тўғри, булар ўтмиш, кечани излар,
Аммо, болалигим, ёшлигим ҳам бу.

Маъруф ЖАЛИЛ

Дўстлигим

Юзимни ок қилган сенсан, дўстлигим,
Қўнгилми бек қилган сенсан, дўстлигим,
Осмоним, кўшим, Ватаним бўлиб,
Қўнмагани тоғ қилган сенсан, дўстлигим,
Утганлар руҳини этмай безовта,
Яхши инет бўлган экиб бир нова,
Гоҳи кўним ўтса Бекорчи дова,
Ишни яроқ қилган сенсан, дўстлигим,
Чоррақа бурида тўтаб қолганда,
Хар томон жозирабар назар солганда,
Қайси йўл тўғри деб ўйга толганда,
Наҳби чироқ қилган сенсан, дўстлигим,
Фашистлар юртига тортганда ясо,
Сен йўлда юксалиб худди жонли тоғ,
Жангда қилч солиб, душманини бир ёқ,
Мени бир ёқ қилган сенсан, дўстлигим,
Яшнатиб қақраган сахро, чўллари,
Янги йўлга боғлаб узок эълари,
Бир ўзганга солиб тўқ эълари,
Қардош, наноқ қилган сенсан, дўстлигим,
Бу боқиб дунёда боқиб ники ҳис,
Ҳаёт билан ўлим туриб юзма-юз,
Мудом бир-бирига қилса тановуз,
Хушёр сўроқ қилган сенсан, дўстлигим,
Ер торлик қилмайдиган гарчи яшашга,
Аммо туғилгандир инсон курашга,
Илму идрок билан кеиб кўшга,
Уларни сабоқ қилган сенсан, дўстлигим,
Камол тоғ, яшна, эй, дўстлик дилери,
Даврлар фаслининг сўлим баҳори,
Дўстликдир Маъруфининг севган шори,
Қўнмагани тоғ қилган сенсан, дўстлигим.

ИЮЛЬ СОНИДА

Комил ЯШИН

Инқилоб тонги

(Бухоро)
(ДРАМАДАН ПАРЧА)

Тоғида валидаги чироқлар бирин-кетин сўнади. Пржектор саҳна олдига турган Ингит қизга тушади. Булар замондошларимиз. Жимлик. Наҳот Ингит тилга кирди.

ИНГИТ. Виз сизларга ота-боболаримиз ҳақида ҳикоя қилмоқчимиз.

НИГОҲИМ. Аягонларимиз, библиокларимиз ҳақида...

ИНГИТ. Ниқилобчилар ҳақида...

НИГОҲИМ. Халқ бахти деб ўларанин утга-чўкча урганлар ҳақида...

ИНГИТ. Халқ манфаати учун ўз манфаатидан воз нечишга қурби ва иродалари етганлар ҳақида...

НИГОҲИМ. Софлик ва аҳдида қўйилган ҳақида...

ИНГИТ. Шафқат, мурувват ва эътиқод ҳақида...

НИГОҲИМ. Видат, хуррофотга нафрат ҳақида...

ИНГИТ. Фикру ўйлар ҳақида...

НИГОҲИМ. Ишқ муҳаббат ҳақида...

ИНГИТ. Биз сизларга шундай бир инсон тўғрисида ҳикоя қилмоқчимиз, унинг исми шарифи...

НИГОҲИМ. Қоронғилидан кимдир чиқиб келади. У навқирон Эғнида Бухоро бекасминдан чонон, ичиди кўк монулдан камзул, бошида афғоний сурмадан шоху салда, шаҳдан қўриб бориб, Ингит билан қизнинг ўртасида тўхтади.

НИГОҲИМ. Тарихимиз ҳақида? ФОЗИЛХУЖА. 1896 йилда Бухорода туғилганман, отам миллионер савдогар, онам — камбағал деҳқон оиласидан, мактабни тугатдим. Ўн бир ёшида отам мени Москвага олиб кетди. Беш йил Москвада рус муаллимларидан сабоқ олдим. 1913 йилда жаҳончилик ҳаракатига қўшилдим. 17-йилда яшнриги ёш бухороликлар партиясига Марказий Комитетга қабул қилдим.

НИГОҲИМ. Бухоро 1917 йил...

НИГОҲИМ. У, ўшанда Ингитга ёнда эди... (Ингит билан қиз ўтган кунларга жой бўшатиб бергандай, қоронғилича ситгиб кетишди).

НИГОҲИМ. ФОЗИЛХУЖА, (секин ва ўйан). Бухоро, Сукунатни бош музаззин...

ШОКАЛОН. Шафқат қилинг, гуноҳим нима? Нега урася?

ДОВУЛ ЮЗБОШИ. Бос, бос, ярамаслар!

ФОЗИЛХУЖА. (болдинга чиқиб) Нима гап?

САВЛАТВОЙ. (танб) Э, Эшонжон, ўларимизлар, ас салому алайкум, кўпдан бери каминга эдилар...

САВЛАТВОЙ. Булар кимлар?

САВЛАТВОЙ. Сўраманг, таъбингиз хуфтон бўлади. Қишлоқлар... азиям...

ФОЗИЛХУЖА. Гуноҳларингиз?

САВЛАТВОЙ. Солиқларини тўламай қоранашлик қилишпти.

ШОКАЛОН. Бу қандай тавадди? Биздек фанкур бенаволарга мўчча зулим қиласиз? Хирок дедингиз бердик, қўзарга дедингиз бердик. Ўн ботмон ҳосилдан тўрт ботмон амрига дедингиз бердик. Абгор бўлиб, кунимиз гадойчиликка қолди-ку! Устингиздан жаноб олиқларига арз қиламан.

ДОВУЛ ЮЗБОШИ. Тилдингиз тий, абаҳ! (Қамчи солади).

САВЛАТВОЙ. Нобакор чол! Нега қарингизни узмайсанг!

ШОКАЛОН. Узаганман. Энди берадиган ҳеч нимамиз йўқ!

ФОЗИЛХУЖА. Хатак ёриб ўтиргандан ўтин сўраясизми, бой?

ШОКАЛОН. Бойнинг ҳам қарини узаганман, тақсир!

САВЛАТВОЙ. Елгон ай тасан имонсиз!

ФОЗИЛХУЖА. Қарзи қанча, бой?

САВЛАТВОЙ. Юз танга... Бу бақдаҳл тоғик на эиндон, на регона на жаллод ичогондан тап тортади-йў! Тўлаёсанми!

ШОКАЛОН. Менда доҳовла ҳам йўқ!

САВЛАТВОЙ. Уар, Эшонжон! Ҳайда, Довул юзбоши!

Қамчилар ниға тушади, аёллар чўвос солишадилар. Нисо лод солиб ўзини...

НИСО. Додимга етинг,

„МЕНИНГ РОССИЯМ“ КИТОБИДАН

САЙЕР

АПРЕЛЬ

1. Осмонни...

Мени кўчар эди осмондай далам,
Даламда яйрадим, ушиб юрардим,
Осмон деган чоғда пёбсиз одам,
Ва мармар уфудлар хусини қурардим,
Ўзига термулман,
Сонин, озода,
Мовий тиклиларда нигоҳим эрир,
Энди ушиб юрар одам фазода,
Далада негандай хотиржам ҳозир,
Инсон тафаккури фазоллар негр,
Осмон кўчар эди аммо инсонни,
Инсоннинг кучоғи осмонларга теги,
Инсон кучмоқдаир энди осмонни.

2. Йўлдош...

Аввал «Йўлдош» чиқди кўк
гумбазига,
Баррак учиргандек роса дувониди,
Ўзига тикилганми-биз ётмасига,
Йўлдош сайёрани худди қувагандек,
Йўлдош қурақнига фазоллар парвона,
Унга йўлдош бўлиб айларан эди,
Фалого юксалди инсон мардона,
Инсон бу йўлдошга йўлдошлар энди.

ЮБИЛАРИМИЗ

Маҳмуд Тўлқин 60 ёшда

Маҳмуд Тўлқин ўзининг «Тантана», «Чин савги», «Ўшанга» номли қатор шеър китоблари билан китобхоналарга яхши таниш. «Ники тўй», «Чин савги», «Қасбдошлар қиссаси» номли достон ва балладалари, «Инқилоб нашрофлари» очерклар тўплами ҳам унинг қаламига мансубдир. Шонр Тожикистонда яшаб, қардош тожик шоирлари асарларини ўбек тилига таржима этишда ҳам самарали иш қилмоқда.

Бир садо

Мен тоғни қаршайман қўшлардан ҳам олдириқ,
Янги кун туғилганда сутга чайилгандай эди,
Қушлар иурга чулганар ўлканинг далалари,
Юрагимда ҳарорат қушлар борган сари,
Бир қисм тушқор олиб майдалайман қағизда,
Элимнинг ризқ-рўзи заррасида намоён,
Тўғилганимни қўшлардан рағибаранг гул,
Мухаббатни тафтидан бунёд бўлади бустон,
Ғир-ғир эсиб шабада талларан боғлар билан,
Мазун таради ундан кининг тушса назари,
Қулоғимга чалинар шунда бир сад кесри:
«Эй Тўлқин, қани шеър ёз, даладан кетмай нари!»

Муҳаббат

Муҳаббат, сен билан ошно туғилганинг баҳори бор,
Мухаббат, сен боғида боғбонлик қилгандек ифтихори бор,
Муҳаббат, сен бу оламда умрбоқий ҳаёт тоғи,
Сени эъзозлаганларга бахширини эътибори бор,
Муҳаббат сен қўнғилларда ўзгаллигини асиз ганжи,
Сенга гўдастек меҳрининг қўнғил сочган шарори бор,
Муҳаббат, сен — Ватан, ёру бирорларга қаттиқсан,
Бу Тўлқиннинг дилида ҳам вафо расми, шiori бор.

Душанбе.

БЕДИЛ РУБОУЙЛАРИ
Бу бир денгиз, ниш бизларин бўтмоқ,
Тигу шамширнинг қишона мутлоқ,
Хар тўқини интиқом камонин бунда,
Ундаги ҳар баллиқ ўқ тўла садок.
Ишрат тўзоғидир ниша касофат,
Қул-қули етказар пайғоми ишрат,

Маҳрурнинг юлдузи — ҳар бир томчики,
Хар мавзис пёна мангиланга хот.
Бетамиз бўлади дарди йўқ одам,
Ундайга ўлимдан ўзга таъсир нам.
Соч ва тирноқларга қараб ибрат ол:
Кон йўқ жойда йўқдир ҳис ҳам, туйғу ҳам.
Ш. Шомуҳамедов таржимаси.

Илдириш Боязид

(РОМАНДАН ПАРЧА)

Бир кунни кечкурун, қароргоҳ тиниб, гулханлар сунган пайта Темир хеч нимага билдирмай Мутаҳхартани хузурига чақиртирди.

Утовнинг ичи ниқоронги, биттагина шам ёниб турарди. Мутаҳхартан Темирни кўрмас ҳам, унинг қаерда ўтирганини ички бир ҳис билан сезди. Шам шуъласи фақат йилт-йилт қилиб турган наҳшонкор шамдонни ёритар эди. Темирнинг силлиқ юзи, унинг қизилга бўялган сояли ҳам бил, улар эди. Бошидаги ниқаб тақиснинг хошимси зар билан тикилган эди.

Темир кечаси бошига шуқдай юмшоқ тапа, эгнига оддий матодан тийилган кўйлак устидан пахталик чопон кийиб олар эди. Агар ётиш олдидан илан кўйлагини ечиб ташла-маса, баданни қичишар, сиркираб оғрирди. Юмшоқ пахталик чопонда чарм ёстиқча суялиқ кимир этмай ўтирган Темир меҳмонга ёноқлари чиқиқ юзини ўтириб қаради, Саломга алиқ олиб, у билан сўрашгандан кейин:

— Менга Султон Боланд тўғрисида билганларингни сўзлаб бера олсанми? — деб сўради.

— Унинг тўғрисида ҳар хил гапларни эшитганман, лекин ўзини ҳам нўрганман,

— Ана шуларни гапириб бер.

— Нимадан бошласам экан?

— Эшитишимизга қараганда, уни юзига чақиртирган эмишлар. У қоздан шарнатма мувофиқ хуни чинаришни талаб этганим.

— Халқ олдига ўйин қилляпти-да.

— Ўйин?

— Шундай ҳодиса ҳам бўлган эди: у савсонга қозини порахўрликда, ношарий хуни чинаришда айлаб, ҳаммасини бир чодирга қамати ва ўт қўйиб юборгани буорди. Порахўрларга бундай масъуларам, қалай хурсанд бўларди, деб ўйланган-да. Аммо рақибда мусулмонлар чодирларга ўт қўймоқчи бўлган наварларнинг қайдаб юбориб, Боланднинг оғрига йиқилиб кетди: «Уларнинг бундай қийнаб ўзарима. Унинг шарнат хуimini бузма-ялсанми? Улмастан асир тушган болалар билан ишрат қилсан!» Энефотларда яланғоч гўзалларни ўнатасан, Халқ ҳаммасини кўриб турибди. Хато қилган қозиларга раҳм қил!»

Темир ҳайрон бўлиб:

— Қўрмасдан шу гапларни айтибдилар-да, — деди.

— Ҳа, аммо Боланд тишини тишига қўйибди, Сивасат учун қозиларни ушлаб турибди. Улар ўзимдан кўриб, мулоим сулурги бўлиб қолганлариди кўйиб юборибди. Халқ шовқин-сурон кўтариб адолатли, марҳаматли бўлгани учун султonga миннатдорчилик билдирибди, қозилар эса раҳмдил султonga жонларини фидо қилишга тайёр бўлибдилар.

— У адолатлига ўхшайди, — деб қўйди Темир.

— Узингиз кўриб турибсиз.

— Нега сен ундан юз ўйриб, менинг байроғим остига нединг?

— Ёғиз мен эмас, бир талаб билар шундай қилди. Боланд биларга қараб: «Агар сиздан муносорон, сиздан нўроқ бои-хирон тўлайдингиз, ўз наварларни билан менга ҳизмат қиладингиз одам топилса, аилоларингизни ўшаларга олиб бераман», деди. Бизни билар сабр-тоқат билан унга таъзим қилсалар-да, ичлариди гинкинчи юрадилар. Боланд ички юз йил илгаригидек салжуқийлар салтанатини тикламоқчи эканини кўриб турадилар. У шундай салтанат эгаси бўлишини естаганини ашир-

— Халқ олдига ўйин қилляпти-да.

— Ўйин?

— Шундай ҳодиса ҳам бўлган эди: у савсонга қозини порахўрликда, ношарий хуни чинаришда айлаб, ҳаммасини бир чодирга қамати ва ўт қўйиб юборгани буорди.

— Порахўрларга бундай масъуларам, қалай хурсанд бўларди, деб ўйланган-да. Аммо рақибда мусулмонлар чодирларга ўт қўймоқчи бўлган наварларнинг қайдаб юбориб, Боланднинг оғрига йиқилиб кетди: «Уларнинг бундай қийнаб ўзарима.

Унинг шарнат хуimini бузма-ялсанми? Улмастан асир тушган болалар билан ишрат қилсан!» Энефотларда яланғоч гўзалларни ўнатасан, Халқ ҳаммасини кўриб турибди.

Хато қилган қозиларга раҳм қил!»

Темир ҳайрон бўлиб:

— Қўрмасдан шу гапларни айтибдилар-да, — деди.

— Ҳа, аммо Боланд тишини тишига қўйибди, Сивасат учун қозиларни ушлаб турибди.

Улар ўзимдан кўриб, мулоим сулурги бўлиб қолганлариди кўйиб юборибди. Халқ шовқин-сурон кўтариб адолатли, марҳаматли бўлгани учун султonga миннатдорчилик билдирибди, қозилар эса раҳмдил султonga жонларини фидо қилишга тайёр бўлибдилар.

— У адолатлига ўхшайди, — деб қўйди Темир.

— Узингиз кўриб турибсиз.

— Нега сен ундан юз ўйриб, менинг байроғим остига нединг?

— Ёғиз мен эмас, бир талаб билар шундай қилди. Боланд биларга қараб: «Агар сиздан муносорон, сиздан нўроқ бои-хирон тўлайдингиз, ўз наварларни билан менга ҳизмат қиладингиз одам топилса, аилоларингизни ўшаларга олиб бераман», деди. Бизни билар сабр-тоқат билан унга таъзим қилсалар-да, ичлариди гинкинчи юрадилар. Боланд ички юз йил илгаригидек салжуқийлар салтанатини тикламоқчи эканини кўриб турадилар. У шундай салтанат эгаси бўлишини естаганини ашир-

— Халқ олдига ўйин қилляпти-да.

— Ўйин?

— Шундай ҳодиса ҳам бўлган эди: у савсонга қозини порахўрликда, ношарий хуни чинаришда айлаб, ҳаммасини бир чодирга қамати ва ўт қўйиб юборгани буорди.

— Порахўрларга бундай масъуларам, қалай хурсанд бўларди, деб ўйланган-да. Аммо рақибда мусулмонлар чодирларга ўт қўймоқчи бўлган наварларнинг қайдаб юбориб, Боланднинг оғрига йиқилиб кетди: «Уларнинг бундай қийнаб ўзарима.

Унинг шарнат хуimini бузма-ялсанми? Улмастан асир тушган болалар билан ишрат қилсан!» Энефотларда яланғоч гўзалларни ўнатасан, Халқ ҳаммасини кўриб турибди.

